

щатъ заптиитѣ, които имъ взематъ паритѣ или ги обвиняватъ, че сж *комити*, сирѣчь членове на революционния комитетъ. Данъка се събира безъ никакво бавение; по нѣкога взематъ за двѣ, три години напрѣдъ и по нѣкога по два пжти, тѣй като нѣма ни расписки, ни правилно счетоводство. За жалость! всичко води къмъ упадѣкъ. Дълго-ли ще се продължава това така? "

Систематическо прислѣдване учителитѣ на българскитѣ училища.

Въ септемтрий 1885 година ми писаха отъ Солунъ:

„Турското правителство, подбудено отъ гръцкото духовенство, захваща систематически да прѣслѣдва българскитѣ учители въ Македония. Въ тѣзи послѣднитѣ дни сж извършиха слѣдующитѣ факти:

„Прѣди двѣ недѣли каймакамина отъ Воденъ влѣзълъ въ училището, когато попъ Манчо Дзюджавъ давалъ урокъ по Законъ Божий, арестувалъ попа и безъ да му позволи да си вземе нѣщо, испратилъ го въ Солунъ съ двама жандари. По молбата на църковното настоятелство и българитѣ въ Солунъ попа билъ освободенъ, но, съ условие, да не се явява вече въ Воденъ, ни като священникъ, ни като учител по Законъ Божий.

„Сжщото е притърпѣлъ Байдовъ, прѣподавателъ и екзархийскій намѣстникъ въ Костуръ.

„Прѣди два мѣсеца най почетнитѣ лица въ Китшево биле запрѣни въ тъмница, защото цѣлия градъ призналъ българския екзархъ, а не гръцкия патриархъ.

„Румжнската църква въ Крушево е затворена и даже запечатана съ турския правителственъ печатъ, само затова, защото българския екзархъ я взелъ подъ свое покровителство.

Църквата въ село Крастево, около мнастиря, е затворена по сжщитѣ причини.

„Отъ августъ мѣсець 30 учители очакватъ отъ турското правителство позволение да постѣпятъ на длѣжностъ и не могатъ да получатъ това позволение. По тоя начинъ искатъ